

Bestatning allerede nu snart i en Menneskealder har bestættiget Lovgivningsmagten, uden at man er kommen. Løsningen nærmere, tør man vist med Sikkerhed forudsige, at et mere udvidet Emne, altsaa at tage Statskatterne med, vil skyde denne Sags Gennemførelse endnu længere ud. Det maa nemlig fastholdes, at som Situationen er, er den for mange Kommuner utaalelig i dette Øjeblik. Der er trindt omkring i Kommunerne en stor Trang til, at man i alt Fald bøder paa de store Uretfærdigheder, som de nuværende Forhold afføde. Det ærede Medlem, der talte før (Madsen-Nygdal) og som var Medlem af Udvalget i Fjor, omtalte, at der for adskillige Aar tilbage forelaa for Tinget en Udtalelse fra samtlige Landets Købstæder, hvori de begærede Indførelsen af en mellemkommunal Bestatning. Det forholdt sig fuldkommen rigtigt, men jeg kan paa den anden Side ogsaa stadfæste det, der fremkom fra den ærede første Taler i Dag (P. G. C. Jensen), at jo mere Købstæderne have bestættiget sig med Detaillerne i Gennemførelsen af den mellemkommunale Bestatning, jo mere, tror jeg, de komme til den Erkendelse, at det virkelig er et overvældende Arbejde og et ringe Resultat, man faar ud af det. Sær vil det Resultat være høist utilfredsstillende for Købstæderne, hvis det bliver, som det foreligger i dette Lovforslag, og som man tildels ogsaa havde i ved Behandlingen her i Tinget i Fjor. Jeg tror derfor, at vil man virkelig bøde paa de Ulemper, som den nuværende Tilstand særlig medfører for Købstæderne, er en praktisk Vej at gaa den, at tage de værste Ulemper frem, se, om man kan bøde paa dem paa den ene eller den anden Maade, og derimod foreløbig lade de store Principspørgsmaal ligge. Jeg har, som sagt, allerede for en Menneskealder siden været med til Forhandling og Drøftelse af hele det store Emne, som endnu staar uløst her, nemlig den mellemkommunale Bestatning. Jeg maa imidlertid ogsaa for mit Vedkommende med Stambeilage, at jo længere jeg har bestættiget mig med Sagen, jo mere utilfreds er jeg bleven ved hele den Tanke, og jo mere anser jeg det for en uløselig Opgave i alt Fald for Tiden. Jeg kan derfor i det væsentlige tiltræde, hvad det ærede Medlem, der først havde Ordet, udtalte, at vi maa se at komme ind paa en anden Vej, en anden Løsning af det Spørgsmaal, som i Øjeblikket mest interesserer Kommunerne, nemlig Spørgsmaalet om at udligne, bortfjerne de Uretfærdigheder, der i Øjeblikket bestaa i Henseende til Skatteforholdene, og det gælder i øvrigt ikke blot Købstæderne — skønt i

første Række dem — men ogsaa andre Kommuner. Jeg tror ikke, at denne Løsning vilde være saa overmaade vanskelig, al den Stund et Forslag i den Retning er fremkommet i det andet Ting. I alt Fald forekommer det mig at indeholde meget, som vilde bringe Spørgsmaalet en Løsning nærmere, end det hidtil har været. Jeg anbefaler det kommende Udvalg ogsaa at rette sin Opmærksomhed paa en Løsning i den af mig anthede Retning, og jeg haaber da, vi maa kunne komme til et heldigere Resultat, end det hidtil er lykkedes.

Judenrigsministeren (Hørring):

Jeg vil ganske kort slutte mig til de ovennævnte Ord, som det ærede Medlem, der nu talte (Koch), brugte over for den Tanke at udsætte en Revision af den mellemkommunale Skatteordning, til vi fik en Omordning af Statskatterne. Hvornaar vi komme til en Omordning af Statskatterne, om vi overhovedet komme til det i en nogenlunde nær Fremtid, er der ingen af os, der ved, men sikkert er det, at, som den kommunale Bestatning er ordnet i Øjeblikket, staar det i Strid med de fattigste Forhold, saaledes som disse efterhaanden have ændret sig i mange Kommuner, og det gælder ikke alene Købstadkommunerne, som fremhævet af den ærede sidste Taler, men sandelig ogsaa Landkommunerne. Det gælder ikke saa Landkommuner, for hvis Vedkommende der er kommet købstadlignende Bebyggelse, men Landkommunerne i det hele taget, fordi de ere vanskeligt stillede med Hensyn til Forbelysningen af Stattebidraget paa Hartkornet og Formue og Lejlighed. Her er i det hele taget Opgaver at tage fat paa, som have den største aktuelle Betydning, og jeg mener, at det over for disse Opgaver ikke kan nytte at sige: ja, har det været saa længe, som det har, med at søge at faa det gennemført, lad os saa ganske rolig vente noget endnu og se, hvorledes det saa gaar. Det er mit Ønske, og det er ogsaa mit Haab, at der i denne Samling vil blive arbejdet paa dette Lovforslag med den samme Iver og den samme Dygtighed, som jeg sige, som der har været arbejdet derpaa i forrige Samling.

Det ærede andet Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) har i den Form, hvori jeg har fremsat dette Forslag, villet se et Vidnesbyrd om, at der skulde være en væsentlig Forstjæl mellem min Stilling til Forslaget og den Stilling, som blev indtagen af den ærede første Taler (P. G. C. Jensen) i Dag. Det er ingenlunde Tilfældet. Det har slet ikke været min Mening med at vende tilbage til det oprindelige Forslag, saaledes som det blev